

Учителю, уже ми вдвох з тобою

Микола Вінграновський

Учителю, уже ми вдвох з тобою...
Немолодість твоя і молодість моя...
І ріки з водами, і вечір за горою,
І ранку під горою течія...

Тараса тремоло і тремоло Хорива,
Учителю, воно й сьогодні в нас,
Наш час душі з того усього плива,
Наш час душі — неперебутній час.

Собі ми знаєм ціну не з учора...
Наш голос дихає, і серце не мовчить...
Іде по наших спинах Чорногора,
Та в пальцях нетвердих м'яке перо не спить...

Що бачиться мені: любов моя в печалі.
Моя любов і є — моя любов...
Учителю, вже ллється на вокзалі
На твою посмішку тюльпанна мертва кров...

Іди та будь! Пребудь мені у мені!
Прощайте, дорогий... Так мало вас люблю...
Святиться та любов в моїм малім іменні —
Не поруйную і не попалю.